

■ Prof.dr. J.J. Barkman onlangs in het beoeneuwde veld, waar de jeneverbesstruik aan het uitsterven is.

Flora/Pauna.

JENEVERBES STERFT UIT DOOR ZURE REGEN

Van een onzer verslaggeefsters

WIJSTER, donderdag

Het aantal jonge jeneverbesstruiken loopt zo drastisch terug, dat over dertig jaar de jeneverbes in ons land verdwenen zal zijn, als niet wordt ingegrepen. Dat is niet alleen jammer voor deze schilderachtige struik, die vooral op schrale gronden te vinden is, maar vooral doodzonde voor de vele zeldzame planten, mossen en paddestoelen die de jeneverbes gezelschap houden.

Prof. dr. J.J. Barkman, hoofd van het biologisch station Wijster van de Landbouw Hogeschool in Wageningen heeft twintig jaar gewerkt aan zijn studie van de jeneverbes. Hij geldt als grootste kenner van het land en trekt krachtig aan de bel. Hij heeft het sterke vermoeden, dat de jeneverbes vooral door de zure regen, minder vruchtbaar is geworden. „De jeneverbes staat op hoge stuifzandheuvelds en heeft altijd weinig vocht nodig gehad. Toch zie je de laatste twee jaar, dat ze aan de top afsterven. Dat wijst op watergebrek.”

Belangrijk

„Mijn theorie is, dat de zure regen de schimmels aantast, waardoor de struiken hun symbiont kwijtraken. Planten met schimmels kunnen honderd maal zoveel water uit de grond halen als planten zonder deze hulp. Je kunt ze niet zien, maar ze zijn ontzettend belangrijk. Daardoor is het aantasten door zure regen van de schimmels dodelijk voor droogstaande planten. Het valt mij op, dat je bij struiken aan de rand van akkers waarop drijfmest wordt gegooid, veel top-

sterfte ziet.”

Professor Barkman bestudeert de jeneverbes in de hele Middeneuropese laagvlakte en vertelt, dat er geen boom of struik is die zo'n groot deel van de aarde bestrijkt. Je vindt de struik tot in Marokko toe. In ons land groeit hij vooral in Drenthe en Overijssel. Professor Barkman ontdekte, dat in het jeneverbesstruweel een honderdtal hogere plantesoorten leeft, tweehonderd soorten mossen en twaalfhonderd soorten paddestoelen.

Alleen al in Nederland zijn dertig voor Europa nieuwe soorten paddestoelen ontdekt, waarvan vijftien nieuw voor de wetenschap. Zelfs in het kleine Lheebroekerzand vond hij 157 verschillende soorten. Het is dus van groot belang dat de jeneverbes behouden blijft.

Vruchtbaar

De struik wordt gemiddeld negentig jaar oud en is van haar tiende tot het laatste toe vruchtbaar. Het blijkt, dat op het ogenblik de meeste struiken tussen de vijftig en zeventig jaar oud zijn, hetgeen achteruitgang betekent. Tellingen door drie studenten hebben uitgewezen, dat er van de honderd jeneverbesstruiken nog maar 47 terugkomen.

„Als we nog iets willen redden, dan zullen we alle verontreiniging moeten terugdringen de komende dertig jaar. Dat kan door schone alternatieve bronnen aan te spreken als wind, getijden, zonne- en geothermische energie. Laten we daar maar wat miljarden instoppen, dan kunnen we lang voordat het gas en de olie op zijn het probleem hebben opgelost.”